

efter bestemte Principper blev stillet et Beløb til Raadighed til Udligning til Bedste for saadanne i særlig Grad ramte Kommuner.

Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa den meget store Forskel, der var paa Skatteprocenten i de forskellige Kommuner, og nævnte, at denne var væsentligt lavere paa Landet. Vi maa dog huske, at i de fleste Landkommuner er Forholdet det, at Halvdelen lignes paa Indkomst og Halvdelen paa Ejendom, saa den virkelige Skattebyrde er væsentlig højere, end man maa formode efter den paagældende Kommunes Ligningsprocent.

Det ærede Medlem var inde paa, at vi havde for lidt Tid til at behandle dette Lovforslag. Det kunde ganske vist have været rart, om vi havde mere Tid; men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at da vi for to Aar siden behandlede et tilsvarende Forslag, blev det fremsat her i Tinget den 28. Januar, medens det denne Gang er forelagt den 20., altsaa otte Dage før, og det nu foreliggende Forslag er formentlig mere overskueligt og gennearbejdet end det tidligere; da det væsentlig er de samme Bestemmelser, vil jeg antage, at det lettere vil kunne føres igennem.

Spørgsmaalet om at gaa til højere Procenter og højere Grænser for det frie Skøn tror jeg ikke, der er særlig Grund til at komme ind paa her. Jeg forstaar meget vel, at den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Jacob Christensen) nævnte det; men jeg ser, at end ikke Købstadforeningen, hvoraf det ærede Medlem er et indflydelsesrigt Medlem, har stillet dette Krav, saa jeg tror ikke, der er Grund til at komme ind derpaa ved denne Lejlighed.

Med Hensyn til Børnefradraget tror jeg egentlig ikke, at der er nogen principiel Forskel paa det ærede Medlem Hr. Korsgaards Opfattelse og min, idet vi begge mener, at man ved Fastsættelsen af Børnefradraget bør fastholde Forholdsmæssigheden, saaledes at det bliver forholdsvis mindre i de Kommuner, hvor man har et lavt Prisniveau og en lavere Levefod. Men naar det ærede Medlem har den Opfattelse, forstaar jeg ikke, at han kan billige, at en enkelt Kommune — selv om den har Raad dertil — skal kunne sætte et ekstraordinært højt Børnefradrag, idet det ærede Medlem maa være klar over, at noget saadant vil faa sine Konsekvenser. Hvis man f. Eks. i en saadan velstillet Kommune vilde ansætte Lønningerne til Kommunens Funktionærer 50 pCt. højere end Staten; saa er det ærede Medlem vist ikke i mindste Tvivl om, at noget saadant vilde afstedkomme en

Agitation ud over det ganske Land, en Agitation, som det ærede Medlem vist ikke selv ønsker.

Overfor en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Jacob Christensen vil jeg gerne sige, at jeg er fuldkommen enig med ham i den Opfattelse, at Kommunerne i størst mulig Udstrækning bør søge at faa fast Bund under deres Økonomi ved at udskrive de flest mulige Skatter i Stedet for at optage Laan. Laan bør kun optages, hvor der er Tale om nye Foranstaltninger, der fremskaffer kommunale Aktiver.

Jeg glæder mig over den Tilslutning, som de forskellige Ordførere har ydet min Udtalelse om, at vi skal gennemføre en Bestemmelse om, at navnlig ugifte Skatter skal kunne indeholdes i vedkommendes Lønning, eller hvordan det nu skal være, saafremt det har vist sig, at vedkommende ikke vil betale dem. Jeg vil nødig have, at Lovforslaget skulde sinkes væsentligt af den Grund; men jeg haaber, at den højtærede Indenrigsminister vil være i Stand til med den korte Tid, han har til Raadighed, i alt Fald paa dette Omraade at stille et Ændringsforslag i den Retning, der kan gennemføres.

Endnu skal jeg sige til det ærede Medlem Hr. Jacob Christensen, at jeg ikke har det mindste imod, at denne Lovs Varighed begrænses til 2 Aar for at understrege vort Ønske om at naa til en mere almindelig Overvejelse af samtlige Forhold vedrørende vor kommunale Skatteligning.

Derimod tror jeg, den ærede Ordfører for det konservtive Folkeparti (Korsgaard) ikke havde Ret, naar han uden videre vilde lave Forøgelsen af Ejendomsskatter til indirekte Beskatning. Jeg beklager, at Købstadkommunerne ikke i højere Grad, end Tilfældet har været, i sin Tid indførte den kommunale Ejendomsskyld; det var en Beskatningsressource, som de sikkert vilde have god Brug for i de Tider, vi nu er inde i. Men vi ved nu, at Ministeriets Overvejelser med Hensyn til Omformningen af Ejendomsskatterne gaar i Retning af i højere Grad at lægge Skatterne over paa Grunden, og netop i Købstadkommunerne skabes der derved nogen Mulighed for at udnytte de ubebyggede Grunde, og det vilde ikke virke i Retning af at øge Huslejen.

Til Slut skal jeg kun sige til det ærede Medlem Hr. Henningsen, at jeg er ganske enig med ham i hans Udtalelse om, at vi bør naa til en større Afgrænsning med Hensyn til Statsskatter og kommunale Skatter. Det har jeg selv gentagende taget Ordet for; og det er ogsaa den Vej, vi er inde paa.